

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/134/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117010325
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117010325.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovanej R. Z., stíhanej pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm.a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.marca 2018, o odvolaní okresného prokurátora a obžalovanej R. Z. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/30/2017 zo dňa 28.06.2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T 30/2017 zo dňa 28. 6. 2017 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovanú R. Z., nar. XX.XX.XXXX v R. R., bytom R. R. - U.
podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d), l), n), § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanej u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 0T 88/2016 zo dňa 23.1.2017, právoplatným dňa 23.1.2017, ktorým bol obžalovanej uložený peňažný trest vo výmere 1 500,- eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený bol jej ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, súčasne podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanej uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej R. Z. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 5T/30/2017 zo dňa 28.06.2017 bola obž. R. Z. uznaná vinnou z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm.a/ Tr.zák., pretože

dňa 23. 11. 2016 v R. R., v obchode s oblečením SECOND HAND nachádzajúcom sa na ul. L. č. XX, prevzala na základe vzájomnej ústnej dohody od vlastníka a prevádzkovateľa predmetného obchodu G. M. finančnú hotovosť vo výške 4.000,- Eur a to za účelom zveľadania obchodu spočívajúcom v nákupe oblečenia, vyhotovenia reklamných pútačov a potlačí pre obchod, avšak už v krátkom čase od prevzatia finančnej hotovosti obvinená túto použila na iné ako dohodnuté účely, pričom žiadnu z dohodnutých služieb a tovar reálne nezabezpečila a nedodala a ani napriek opakovaným výzvam doposiaľ zverenú finančnú hotovosť nevrátila, čím svojím konaním spôsobila poškodenému G. M., trvalé bytom D. V. X/ X, obec D., okres R. R. škodu spreneverou zverených finančných prostriedkov vo výške 4000,- eur.

Za toto konanie súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom ju pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr.por. je obžalovaná povinná uhradiť poškodenému G. M., trvale bytom D. V. X/X, obec D., okr. R. R., náhradu škody vo výške 3 745,- €.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor a to proti výroku o treste v neprospech obžalovanej. Z písomných dôvodov jeho odvolania v podstate vyplynulo, že prokurátor namietal aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. , keďže podľa neho neboli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V tejto súvislosti poukázal na uvedené ustanovenie a na okolnosti prípadu a pomery páchatela, ktoré tak isto neodôvodňovali mimoriadne zníženie trestu. V tomto smere ďalej poukázal na to, že v prípade obžalovanej sa jednalo už o štvrtý úmyselný trestný čin, ktorých sa dopustila v relatívne krátkom časovom období v podstate v priebehu necelých dvoch rokov od dovŕšenia svojej plnoletosti. Navyše trestnej činnosti sa dopustila v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia. K osobe obžalovanej prokurátor uviedol, že napriek relatívne nízkemu veku, resp. veku blízkeho mladistvým sa opakovane dopúšťala najmä majetkovej trestnej činnosti, ktorou si pravidelne zaobstarávala finančné prostriedky pre vlastnú potrebu. Napriek dlhšej dobe od ukončenia štúdia nikde nepracovala, pokiaľ pracovala, boli to krátkodobé pracovné pomery na dohodu. Pokiaľ ide o výpis z registra priestupkov, obžalovaná bola postihnutá za jazdu s motorovým vozidlom bez vodičského oprávnenia, za čo jej bol následne uložený trest zákazu činnosti, ktorý však ignorovala, keď už v krátkom čase opätovne viedla motorové vozidlo, za čo jej bol v rámci odsúdenia uložený peňažný trest, ktorý do rozhodnutia prvostupňového súdu nezaplátila.

Z uvedeného dôvodu mal prokurátor za to, že trest odňatia slobody je nevyhnutný práve z pohľadu ochrany spoločnosti, ale aj nápravy páchatela, pričom jeho trvanie je potrebné starostlivo zväziť práve s ohľadom na osobu obžalovanej a jej doterajší život. Má za to, že uloženie dlhšieho trestu odňatia slobody aspoň na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby bude mať pozitívny vplyv nielen na ochranu spoločnosti, ale aj na samotnú osobu obžalovanej, ktorá si musí uvedomiť chránené hodnoty a pravidlá spoločnosti, rovnako tak je potrebné, aby získala riadne pracovné návyky. Záverom prokurátor poukázal na pochybenie prvostupňového súdu pri ukladaní trestu, keď prvostupňový súd nezohľadnil predchádzajúce odsúdenia obžalovanej a to rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. OT/88/16 zo dňa 23.01.2017 a neuložil jej vzhľadom k tomuto odsúdeniu súhrnný trest podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr.zák. a to za skutok, ktorý sa mal stať až po spáchaní predmetného skutku, za ktorý jej bol uložený peňažný trest. Vzhľadom k predmetnému odsúdeniu by mal byť obžalovanej uložený súhrnný trest odňatia slobody.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podala odvolanie aj obž. R. Z., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnila. Z odvolania obžalovanej v podstate vyplynulo, že napádala len výrok o treste, pretože ku skutku, ktorý sa jej kládol za vinu, sa priznala a tento skutok úprimne oľutovala. Škodu, ktorú spôsobila poškodenému G. M., spláca tak, ako sa zaviazala uzatvorením splátkového kalendára s poškodeným a to splátkami vo výške 85,-€ mesačne. Obžalovaná má pravidelný príjem cca 500,-€ a je zamestnaná ako čašníčka na dohodu o vykonaní brigádnickej práce, ktorú súdu doloží dodatočne. Obhajoba má za to, že Okresný súd v Banskej Bystrici správne a dôvodne aplikoval ust. § 39 ods. 1 Tr.zák. , pretože v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Okolnosti prípadu, závažnosť spáchanej trestnej činnosti, snaha o náhradu škody, ako aj relatívne nízky vek obžalovanej, sú dostatočne preukázané a dostatočne legitimizujú postup okresného súdu pri ukladaní mimoriadne zníženého trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Je pravdou, že obžalovaná sa protiprávneho konania dopustila v skúšobnej

dobe podmieneného odsúdenia, ktorý jej bol v minulosti uložený, avšak na teraz nie je právoplatne rozhodnuté a nie je možné prejudikovať budúce rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica v súvislosti s osvedčením, resp. neosvedčením sa obžalovanej v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Pre naplnenie účelu trestu s prihliadnutím na osobu obžalovanej, najmä jej nízky vek, aj uloženie podmieneného trestu odňatia slobody s uložením čo najprísnejších zákonných povinností a obmedzení bude postačovať na jej prevýchovu. Preto obhajoba požiadala odvolací súd, aby preskúmal výrok o treste u obžalovanej z hľadiska primeranosti trestu, ako aj možnosti nápravy obžalovanej v prípade uloženia podmieneného trestu odňatia slobody.

K odvolaniu prokurátora Okresnej prokuratúry Banská Bystrica podala svoje písomné stanovisko aj obžalovaná, ktorým súčasne doplnila svoje odvolanie. Z písomného vyjadrenia vyplynulo, že pokiaľ ide o posúdenie viny obžalovanej, k tomuto nemajú žiadne výhrady, keďže obžalovaná sa priznala, na hlavnom pojednávaní nepoprela spáchanie skutku, ktorý sa jej kladie za vinu. Rovnako súd správne posúdil vec pokiaľ ide o zásady ukladania trestu, prihliadol na prevahu poľahčujúcich okolností a to vek blízky veku mladistvej, priznanie skutku a napomáhanie pri objasňovaní skutku. V tomto smere obžalovaná má záujem čo najskôr uhradiť poškodenému spôsobenú škodu, za týmto účelom sa zamestnala u zamestnávateľa G.. C. E. - Dixon rezort ako W., kde má kladné pracovné hodnotenie.

Je pravdou, že obžalovaná sa v krátkom období dopustila opakovanej trestnej činnosti, avšak práve krátky časový úsek medzi spáchanými skutkami, ktorý skončil spáchaním predmetného skutku dňa 23.11.2016, preukazuje, že išlo len o prechodné obdobie, v ktorom si nedostatočne uvedomovala následky svojho konania. Svoje konanie úprimne oľutovala a peňažný trest, ktorý jej bol uložený vo výške 1 500,- € uhradila v celosti dňa 15.02.2018 spolu s trovami trestného konania spolu vo výške 120,-€.

Pokiaľ ide o námietky prokurátora ohľadom nemožnosti uplatnenia ust. § 39 ods. 1 Tr.zák., k tomuto obhajoba vyjadrila svoj výklad. Za týmto účelom tiež poukázala na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR pokiaľ ide o uplatňovanie požiadavky primeranosti trestu - princíp proporcionality trestu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obhajoba požiadala krajský súd, aby rozhodol tak, že obž. R. Z. uloží primeraný trest s ohľadom na možnosť uloženia peňažného alebo alternatívneho trestu.

Krajský prokurátor sa na verejnom zasadnutí pridrižoval písomných dôvodov odvolania, na rozdiel od neho, vzhľadom ku skutočnosti, že peňažný trest už obžalovaná zaplatila, navrhol uložiť samostatný trest odňatia slobody bez aplikácie § 39 Tr.zák.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí predložil písomné potvrdenie o mzde obžalovanej a čestné prehlásenie o jej spôsobe života. Zotrvál na písomných dôvodoch odvolania a poukázal na to, že obžalovaná je v súčasnej dobe riadne zamestnaná s pravidelným mesačným príjmom 800,- €, plní si riadne svoje povinnosti, žije po spáchaní skutku riadnym životom, od tej doby trestnú činnosť nepácha. Prejednávanú trestnú činnosť spáchala len v krátkom časovom období a to pod vplyvom svojho partnera, s ktorým sa však rozišla a dnes už žije riadny život. Z uvedeného dôvodu poprosil o šancu pre obžalovanú na riadny život a možnosť splatiť spôsobenú škodu tým, že by jej súd uložil primeraný peňažný trest aj s ohľadom na to, že obžalovanej hrozí premena podmieneného trestu z predošlej trestnej činnosti.

Obžalovaná na verejnom zasadnutí oľutovala svoje konanie a poprosila súd, aby jej dal šancu žiť riadny život.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že obžalovaná po poučení o jej právach na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a dokazovanie vykonal v potrebnom rozsahu. Odvolací súd v tomto smere zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanej nevyhodnotil všetky skutočnosti, na ktoré podľa zákona prihliadnúť mal.

Odvolací súd na rozdiel od prvostupňového súdu dospel pri hodnotení osoby obžalovanej k iným záverom. Predovšetkým je potrebné prisvedčiť okresnému prokurátorovi, že v prípade obžalovanej nebolo vhodné pri ukladaní trestu aplikovať ust. § 39 Tr.zák. Obžalovaná sa totiž opakovane dopúšťala najmä majetkovej trestnej činnosti, navyše prejednávanej trestnej činnosti sa dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia (trestný rozkaz OS Banská Bystrica, sp.zn. 3T/63/16 zo dňa 07.09.2016, právoplatný dňa 06.10.2016). Okrem toho sa dopustila tiež priestupku na úseku dopravy, keď viedla motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, za čo bola postihnutá zákazom činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý však ignorovala. V tomto smere je potrebné dodať, že okresný súd mal obžalovanej ukladať súhrnný trest, keďže je sice pravdou, že peňažný trest vo výmere 1 500,-€ zaplatila dňa 15.02.2018, ale okresný súd jej súčasne s peňažným trestom uložil aj trest zákazu činnosti na 24 mesiacov (teda do 23.01.2019). Preto v tomto prípade nebolo možné na odsúdenú hľadieť ako na netrestanú a okresný súd mal z tohto dôvodu obžalovanej ukladať trest ako súhrnný.

Odvolací súd preto v napadnutom rozsudku zrušil výrok o treste a obžalovanej uložil súhrnný trest odňatia slobody bez použitia ust. § 39 Tr.zák. vo výmere 1 rok nepodmienečne. Obžalovanej nebolo možné ukladať podmienený trest, keďže Trestný zákon v takýchto prípadoch to vylučuje (§ 49 ods. 2 Tr.zák.). Pri ukladaní trestu odvolací súd priznal obžalovanej 3 poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm.d/, l/, n/ Tr.zák. a 2 priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm.h/, m/ Tr.zák. Teda poľahčujúce okolnosti boli v prevahe k priťažujúcim okolnostiam v pomere 3:2. Za tejto situácie sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby za predmetný prečin znížila o jednu tretinu. Táto skutočnosť však v prípade obžalovanej nemala podstatný význam na ukladanie trestu, keďže s prihliadnutím na všetky zistené skutočnosti jej bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby. Pre výkon trestu súd obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pre takýto postup mal splnené zákonné podmienky.

Pri takto uloženom treste potom odvolací súd musel v zmysle § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušiť výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 0T/88/2016 zo dňa 23.01.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Preto bolo potrebné obžalovanej uložiť aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 24 mesiacov. Súčasne odvolací súd odvolanie obžalovanej R. Z. v zmysle § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol. Vzhľadom na vyššie uvádzané skutočnosti krajský súd obhajobu obžalovanej musel vyhodnotiť ako účelovú v snahe zmierniť následky jej konania.

Takto uložený trest v prípade obžalovanej podľa záverov krajského súdu zabezpečí splnenie účelu trestu v zmysle individuálnej, tak i generálnej prevencie.

Pre úplnosť je potrebné konštatovať, že peňažný trest vo výmere 1 500,-€, ktorý obžalovaná zaplatila 15.02.2018, nebolo možné započítať do uloženého súhrnného trestu odňatia slobody, preto prvostupňový súd bude musieť prihliadnuť ku zmene, ku ktorej došlo a vykonať potrebné úkony.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.